ZPRAVODAJ plzeňské diecéze

Biskupství plzeňské

12/2015 PROSINEC

Mše sv. za oběti teroristických útoků v Paříži

19.11. katedrála sv. Bartoloměje

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Slovo ke Svatému roku milosrdenství

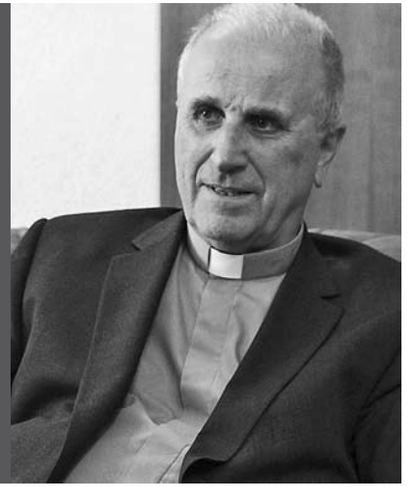

Každá doba má své radosti i bolesti. Avšak Bůh poskytuje každé době zvláštní lék, aby jí pomáhal tyto bolesti hojit. Ta dnešní doba má za sebou minulé století plné dvou krvavých válek a dvou diktatur, nacistické a komunistické, které negativně ovlivnily, dá se říci zatvrdily srdce člověka a jeho vztahy k druhým lidem. A v současnosti dramaticky prožíváme kruté násilí prováděné fanatiky zaštiťujícími se islámem s mnoha nevinnými oběťmi a mnoha uprchlíky. To námi otřásá ještě víc.
Tím nejlepším lékem na nemilosrdnou lidskou krutost je ukázání na milosrdného Boha, který dává svou lásku všem lidem a povzbuzuje je, aby byli milosrdní. "Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství." Jádro křesťanské víry je soustředěno v této větě. Boží milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Pánu Ježíši Kristu." Zjevením Božího milosrdenství svaté Faustyně Kowalské přešel podnět na sv. Jana Pavla II., který rozšířil tuto úctu v celé církvi zavedením neděle Božího milosrdenství. Současný papež František si uvědomil, že svět potřebuje Boží milosrdenství ještě víc přiblížit, a proto ustanovil na dobu od 8.12. 2015 do 20.11. 2016 Svatý rok Božího milosrdenství.

Máme tedy před sebou rok, ve kterém máme hlouběji zakoušet milosrdnou Boží lásku, získávat díky ní odpuštění našich hříchů a bohaté dary milostí a usilovat o proměnu našich tvrdých srdcí podle vzoru Božího milosrdenství. A nemá se jednat pouze o nás samotné. Jde o to, abychom se stali apoštoly Božího milosrdenství všude tam, kam dosáhne příklad našeho života a následně i naše slovo. Mnozí lidé dnes propadají pocitu osamocení, z toho plynoucí beznaději a zoufalství. To, co jim může nejvíc pomoci je, když poznají Boží milosrdnou lásku, když jim někdo dokáže zvěstovat, že nejsou osamocení, že Bůh je nesmírně miluje.
Musíme však začít sami od sebe. Příležitostí bude hodně, především k získání odpustků, to znamená k doléčení našich hříchů odpuštěných ve svátosti smíření. V Římě začne Svatý rok milosrdenství otevřením Svaté brány v bazilice sv. Petra dne 8. prosince, o slavnosti Panny Marie počaté bez dědičného hříchu. Tento den si současně připomeneme padesáté výročí od zakončení Druhého vatikánského koncilu, který tolik znamenal v dějinách současné církve.

Ve světě i u nás začne Svatý rok na třetí neděli adventní 13. prosince, kdy se otevře Svatá brána v katedrále sv. Bartoloměje při mši svaté v 10.30 hodin a v kostele sv. Michala Archanděla a Panny Marie Věrné v Ostrově při mši svaté v 8.30 hodin. Součástí bohoslužeb budou obřady smíření s Bohem, průchod touto otevřenou branou a obnovení křestních závazků. To vše má být znamením hluboké touhy po skutečném obrácení. Proto je důležité, aby tento úkon byl spojen se svátostí smíření a slavením eucharistie, při které bude zamyšlení na téma milosrdenství. Slavení těchto svátostí bude třeba doplnit vyznáním víry a modlitbou za Svatého otce a na jeho úmysly. Tyto odpustky půjdou přivlastnit i zemřelým.
K dalšímu otevření Svaté brány dojde 1. ledna 2016 při mši svaté v 17.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Mariánských Lázních, 5. března při mši svaté v rámci vikariátního dne v kostele Narození Panny Marie v Klatovech, 4. dubna při titulární slavnosti opatského kostela Zvěstování Páně Panně Marii v klášteře Teplá a 13. listopadu při oslavách spojených s výročím sv. Anežky v Lokti. Důležité bude, aby kostely, ve kterých se Svaté brány otevřou, nabízely pravidelné bohoslužby s možností svátosti smíření a získáváním odpustků - součástí bohoslužby by měl být přechod Svatou branou.

Svatý otec se postaral i o nemocné a ty, kteří z nejrůznějších příčin se nebudou moci sami k Svaté bráně vydat, tím, že stanovil: když budou chvíle zkoušek, které prožívají ve své nemoci či bezmocnosti, prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přijímat eucharistii nebo se účastnit mše svaté a společné modlitby, a to i prostřednictvím nejrůznějších sdělovacích prostředků, mohou pak i oni získat odpustky tohoto Svatého roku. Těmto všem velice pomůže, pokud budou své nemoci a trápení prožívat jako příležitost k tomu být nablízku Pánu, který nám tajemstvím svého utrpení, smrti a zmrtvýchvstání ukázal tu nejlepší cestu, jež dává bolesti a samotě smysl.
Rovněž vězněným, jejichž svoboda je omezena, dává příležitost získat odpustky Svatého roku. Stanovuje: rok milosrdenství byl vždy také příležitostí k velké amnestii, která se má týkat těch, kdo si sice zaslouží trest, ale zároveň jsou si vědomi spáchané nespravedlnosti a upřímně si přejí zapojit se znovu do společnosti a být pro ni skutečným přínosem. Kéž se jich všech konkrétním způsobem dotkne milosrdenství Otce, který chce být na-

blízku každému, kdo jeho odpuštění nejvíce potřebuje. Tito lidé mohou získat odpustky ve vězeňských kaplích a vždy, když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přejdou přes práh své cely, kéž jim to připomene průchod Svatou branou, neboť Boží milosrdenství, které dokáže proměnit srdce, může také proměnit mříže a z pobytu za nimi učinit zkušenost svobody.

Svatý otec učinil i další důležitý krok. Cituji z jeho rozhodnutí:
"Jedním z nejzávažnějších problémů naší doby je bezpochyby proměna vztahu k životu. Šíří se mentalita, která vede k tomu, že se vytrácí osobní i společenská citlivost k přijetí nového života. Drama potratu prožívají někteří jen povrchně, jako by si neuvědomovali nesmírné škody, které působí takový čin. Mnozí další sice tento skutek vnímají jako prohru, jsou ale přesvědčeni, že nemají jinou možnost. Myslím zejména na všechny ženy, které se uchýlily k potratu. Jsem si dobře vědom toho, že je k takovému rozhodnutí vedl velký tlak. Vím také, že prožívají těžkou existenční i mravní zkoušku. Setkal jsem se s řadou žen, které ve svém srdci nosí šrám tohoto mučivého a bolestného rozhodnutí. To, co se stalo, je hluboce nespravedlivé, a jen tehdy, když toto člověk plně a pravdivě pochopí, nemusí ztrácet naději. Boží odpuštění nelze upřít nikomu, kdo činí pokání, a zejména když přistupuje ke svátosti smíření s upřímným srdcem, aby se usmířil s Otcem. Také z tohoto důvodu jsem se rozhodl, bez ohledu na veškerá opačná ustanovení, svěřit všem kněžím po dobu Roku milosrdenství pravomoc udělit rozhřešení od hříchu potratu těm, kdo ho vykonali a kdo s kajícím srdcem usilují o odpuštění. Ať se kněží na tento veliký úkol připraví a dokážou ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, doplňují je zamyšlením, které přiblíží závažnost spáchaného hříchu, a ukazují kajícníkům cestu pravého obrácení, skrze něž mohou získat skutečné a štědré odpuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje."

Na závěr chci připomenout ještě příležitost pro mladé, kteří se zúčastní Světových dnů mládeže se Svatým otcem v Krakově ve dnech 20.- 31. července 2016. I tam budou moci získat odpustky Svatého roku milosrdenství. Pouť do Krakova stojí asi 5.800 Kč včetně jídla a ubytování. Je to jistě pro mladé dost peněz. Proto navrhuji rodičům a prarodičům těchto poutníků, aby jim dali jako vánoční dárek finanční příspěvek na toto setkání se Svatým otcem.

+ František Radkovský
biskup plzeňský

Mezi lidmi na útěku

Kolem stovky lidí sedí na pytlích s oblečením nebo stojí mezi nimi - večerní porada Czech teamu na přechodu Berkasovo/Bapska. Hodnotí se den a rozdávají úkoly na noc. Kdo mluví, mluví k věci. Pak všichni vyrážejí do noci, aby se ujali své práce - rozdělovat dav do přehledných skupin, uklidňovat rodiny, těšit děti, vařit čaj, rozdávat oblečení potřebným, uklízet odpadky.

Když se pak vyčerpaní uprchlíci vynořují ze stanového tunelu, ocitají se díky českým dobrovolníkům na ostrůvku přijetí a respektu k lidské důstojnosti. Je to pro ně na jejich dlouhé cestě pravděpodobně zcela výjimečná zkušenost. Vrací se jim do očí život, děti se uvolňují. Aspoň na chvíli, než bude třeba znovu vyrazit do tmy.

Neumím poznat, jaké místo má tenhle ostrov na globální politické mapě. Nedokážu změřit, nakolik jsme komu opravdu pomohli. Nevím, k čemu všemu tenhle proud lidí, lidí a zase lidí směřuje, co všechno bude mít za následek.

Cosi jsem ale zažil a o tom svědčím:

Když jeden člověk věnuje vlídnou pozornost druhému, jsou oba obdarováni radostí, která k nim přichází jakoby z jiného světa.

Když naproti mně stál zástup těch, kteří kromě nejasné naděje na život beze strachu nemají vůbec nic, prožíval jsem, že jsme na tom vlastně stejně. I my jdeme do neznáma s nejasnou nadějí. Rozdíl je jen v tom, že si to ve svých pevných domech a rychlých autech nemusíme tolik připouštět.

A ještě a hlavně:

Znovu jsem zakusil, že dobré dílo nemusí stát na oficiálních strukturách, předem daných rolích, funkcích a osobní moci. To, co teď žije na kopci mezi Srbskem a Chorvatskem, se sytí z mnohem hlubších zdrojů - z důvěry, odvahy a lásky.

Chci si tu sílu zapamatovat. Ještě ji budeme všichni hodně potřebovat.

Elva Frouz, diakon a učitel

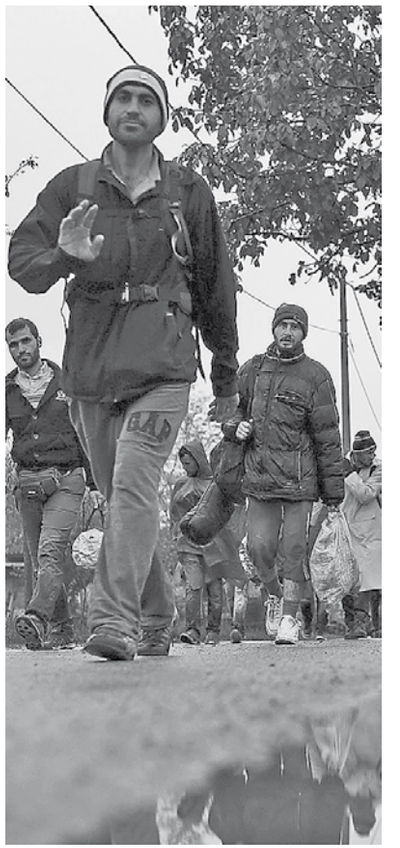

Co se stalo, co se chystá

Česko - slovenská pouť v Plzni

Každoroční česko - slovenská pouť, kterou pořádá Slovenské katolické centrum v Plzni společně s farností Plzeň - Bory, proběhla už jedenáctým rokem v neděli 25. října v kostele sv. Jana Nepomuckého a na přilehlém Chodském náměstí. Účastníci byli poutníci ze Slovenska, Slováci žijících v západních Čechách dlouhodobě, Plzeňané, Chodové i lidé z celé diecéze. "Tak si představuju

česko - slovenskou vzájemnost," pochvaloval si farář P. Miroslav Martiš, když kostel při mši naplnily tři stovky lidí, další desítky návštěvníků se tísnily u pódia s folklórním programem, kde se vystřídaly české i slovenské soubory jako např. podtatranská Smrečina či plzeňská Mladinka.

Mši sv. celebroval velmistr Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou P. Josef Šedivý, pocházející z Košic. Odtud přišel před dvanácti lety do Plzně také P. Miroslav Martiš, který inicioval o rok později založené zdejší Slovenské katolické centrum, jehož cílem je zejména doprovázet Slováky přicházející do západních Čech, nabízet jim pomoc duchovní, v případě potřeby i pomoc materiální. Aktivity P. Miroslava Martiše ocenil Česko - slovenský klub Plzeň, který mu udělil své nejvyšší vyznamenání.

Svatohubertská mše v Kladrubech

Svatohubertskou mši sv. v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie, sv. Wolfganga a sv. Benedikta v Kladrubech u Stříbra celebroval 7. listopadu P. Miroslav Martiš ChLJ.

Biskup požehnal mladá vína

"Letošní vína jsou mimořádně dobrá a dozrála do plné chuti," potvrdil biskup František Radkovský poté, co v neděli 8. listopadu v podvečer přečetl text Janova evangelia o proměně vody ve víno a požehnal ve staroplzeneckém Bohemia Sektu mladým vínům, nesoucím přízvisko svatomartinská. Požehnání předcházelo hudební vystoupení houslového mistra Bohuslava Matouška a kytaristy Petra Seidla.

"Víno je Boží dar, živá věc, rozmanitá a pokaždé jiná," konstatoval biskup František, který požehnání vínům ve Starém Plzenci udělil už čtvrtým rokem. "Jeho přítomnost je pro nás ctí, protože pana biskupa Radkovského vnímáme jako velkou osobnost z celonárodního hlediska," říká Martin Fousek, marketingový ředitel Bohemia Sektu, závodu, který obhospodařuje 450 hektarů vinic na jižní Moravě.

Plzeňský vzpomínkový víkend na zemřelé na silnicích

V předvečer Světového dne obětí dopravních nehod v sobotu 14. listopadu uspořádalo občanské sdružení Plzeňská zastávka vpomínkové a tvůrčí odpoledne určené především rodinám, kterým někdo blízký zahynul při dopravní nehodě či jiné tragédii. V neděli 15. listopadu si pak oběti dopravních nehod připomněli účastníci ekumenické bohoslužby v dálniční kapli Smíření.

"Vrátit životy neumíme. Ale můžeme při sobě stát, navzájem si pomáhat a vědět, že nikdy nejsme sami," říká spoluzakladatelka sdružení Plzeňská zastávka Mirka Šimková, která sama před šesti roky přišla při autonehodě o manžela. Děti namalovaly vzpomínky či vzkazy pro ty, kdo jim zahynuli, na lucernu přinesenou arciděkanem Mons. Emilem Soukupem, který ji zapálenou druhý den dopravil na ekumenickou bohoslužbu, konanou na památku obětí dopravních nehod už poosmé v kapli Smíření na 83. km D5, v jediné dálniční kapli v ČR. "Téma dopravních nehod se týká nás všech, během jedné vteřiny může být všechno jinak. A poděkujme těm, kdo pomáhají postiženým těžké chvíle překonat," připomněl Karel Šimr, farář Českobratrské církve evangelické a hlavní organizátor akce.

Kilometry pro Hospic sv. Jiří

Do běžeckého happeningu známého jako Františkolázeňská 24hodinovka se letos 14. a 15. listopadu zapojilo rekordních 484 sporotvců, výnos z příspěvků účastníků ve prospěch mobilního Hospice sv. Jiří činil zhruba 120 tisíc korun. Akci pořádala již 7. rokem Běžecká škola Miloše Škorpila společně s Farní charitou Cheb a Komunitním osvětovým společenstvím. Celkem 52 účastníků

pokořilo hranici 100 km, vzdálenost 200 km dokázala překonat jedině štafeta Hospice sv. Jiří, složená z jeho dobrovolníků, zaměstnanců a příznivců.

Mše sv. za oběti terorismu v Paříži

"Násilí by mělo vzbudit milosrdenství, ne opět násilí," zahájil opat P. Maria Samuel z trapistického kláštera v Novém Dvoře česko - francouzskou mši sv. za oběti teroristických útoků v Paříži, kterou celebroval společně s biskupem Františkem Radkovským 19. listopadu v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje.

Před hlavním oltářem, kde drželi čestnou stráž skauti, byly rozprostřeny česká a francouzská vlajka, doplněné smuteční stuhou a desítkami hořících svíček.

"Zlo je epidemie, která začíná v malém, ale končí ve velkých rozměrech," uvedl v promluvě biskup František Radkovský s tím, že násilí přitahuje často mladé lidi, kteří nejsou spokojeni se současným stavem západní společnosti. "A do té patříme i my," upozornil. "Cílem útoků je vnést zmatek do naší společnosti, znejistit, šokovat násilím a krutostí. Jestliže někdo podporuje vyvolávání strachu a nejistoty, podporuje tím chalífát, dělá přesně, co oni chtějí." Biskup vyzval k přátelskému a pozornému přijetí přistěhovalců a k vytvoření svaté smlouvy mezi kostely, mešitami a synagogami. "Teroristé se nerodí v mešitě, ale na bitevním poli. V mešitě se naopak mnohé zlo může přerodit v dobré," zdůraznil biskup před zaplněnou katedrálou.

Kardinál Ravasi navštívil Plzeň

Kardinál Gianfranco Ravasi, prezident Papežské rady pro kulturu, zavítal ve dnech 20. - 21. listopadu do Plzně. Hlavním bodem jeho návštěvy byla přednáška a diskuse na aktuální téma *Křesťanské kořeny evropské kultury a její budoucnost*, která proběhla 20. listopadu v budově plzeňské radnice. Před přednáškou byl kardinál Gianfranco Ravasi přijat primátorem města Plzně Martinem Zrzaveckým.

V sobotu 21. listopadu celebroval kardinál Ravasi společně s biskupem Františkem Radkovským mši svatou v katedrále sv. Bartoloměje, poté navštívil v galerii Masné krámy výstavu barokního umění západních Čech *Vznešenost a zbožnost* a pivovar Plzeňský Prazdroj.

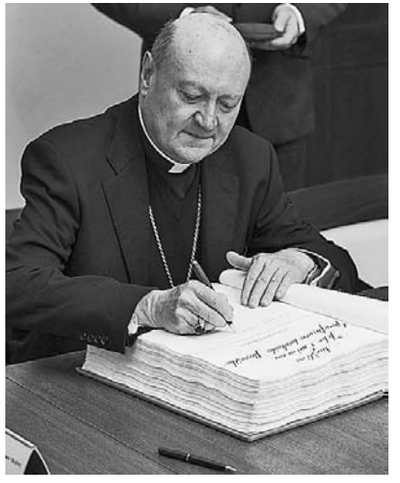

Kardinál Ravasi je odborník v biblických vědách, pracoval jako biblický archeolog v Syrii, Iráku, Libanonu a Turecku. Vyniká snahou o dialog s lidmi otevřenými pro hledání duchovního rozměru skutečnosti, mezi jeho aktivity patří Nádvoří národů, dialog mezi světem víry a nevíry.

V úvodu své přednášky kardinál Gianfranco Ravasi zdůraznil, že problémem Evropy není v současné době ateismus, ale apatie. Nejsou zde ani tak nepřátelské postoje vůči křesťanství, to je spíše ignorováno. Přitom Bible je po staletí kodexem evropské kultury, vychází z ní jak umění, tak nejrůznější filosofické směry.

Kardinál pohledem do historie doložil, že ve středověku byli muslimové nositeli hodnot, ať už to byla medicína, věda či umění. "V současné době jsme svědky jiné podoby islámu, ale rozhodně ne obecně. Jde o zvýraznění určité jeho negativní části, v důsledku čehož ta pozitivní část je méně viditelná. Střetává se tu sekularizace Evropy a provokace islámského fundamentalismu," dodal s tím, že v západní kultuře došlo ke ztrátě historicko - kulturní paměti a je třeba se vrátit ke kořenům a znovu a znovu předkládat základní koncept křesťanství. V křesťanské antropologii je to láska, důstojnost člověka a jeho svoboda. Tyto hodnoty byly islámským fundamentalismem uvedeny do krize. Křesťan má být tím, kdo brání střetům. "Nepřijmout pravidla duelu, jak by si přál chalífát, ale zvolit taktiku duetu. Jako v hudbě, kde v duetu dokážou znít společně bas i soprán v harmonii, přestože stojí na opačných stranách hudebního spektra. O to se musíme zasazovat s tou částí islámu, která je ochotná," podtrhl Ravasi.

Na závěr své poutavé promluvy uvedl: "Jsem přesvědčen, že přítomnost odlišného je vybídnutí hledat vlastní ztracenou identitu, objevovat bohatství západní kultury. Každá epochální změna se odehrává za bolestných okolností a takové zatřesení naší společností může být prospěšné, i když pro nás velmi náročné. Jako nakonec nezvítězili v Evropě vandalové, nezvítězí ani chalífát, ale ani my nebudeme stejní."

Alena Ouředníková, foto na str. 7-10 Jiří Strašek /Člověk a víra

ADVENT A VÁNOCE
V KATEDRÁLE SV. BARTOLOMĚJE

Adventní půlhodinky - každou neděli adventní od 15.00 hodin duchovní slovo a varhanní improvizace (29.11. Radek Rejšek, 6.12. Miroslav Pšenička, 13.12. Pavel Šmolík, 20.12. Jaroslav Tůma)

Zahájení Svatého roku Božího milosrdenství 13.12. v 8.00 hodin biskup František Radkovský

Roráty v podání Plzeňského literátského bratrstva - každou neděli adventní v 6.45 hodin

Mše sv. s gregoriánským chorálem 20.12. v 10.30 hodin

Živý Betlém před katedrálou 24.12. v 10.00 hodin

Půlnoční bohoslužba 24.12. ve 24.00 hodin s biskupem Františkem Radkovským

Pontifikální mše sv. 25.12. v 10.30 hodin s biskupem Františkem Radkovským a katedrální scholou

Slavnostní nešpory 25.12. v 16.00 hodin s biskupem Františkem Radkovským

Česká mše vánoční J. J. Ryby 26.12. v 16.00 hodin v podání souboru Česká píseň

Schola Gregoriana Pragensis 27.12. v 16.00 hodin pod vedením Davida Ebena

Mše sv. na závěr občanského roku 31.12. v 16.00 hodin, celebruje biskup František Radkovský

ZAHÁJENÍ SVATÉHO ROKU MILOSRDENSTVÍ A OTEVŘENÍ BRÁNY MILOSRDENSTVÍ V PLZEŇSKÉ DIECÉZI

Dne 8. prosince letošního roku papež František zahájí Svatý rok milosrdenství. Bude to jedinečný čas smíření s Bohem, ve kterém je možné ve vybraných kostelích získat zvláštní Boží milost nazvanou odpustek a Boží požehnání.

V dějinách církve jde o 29. jubilejní rok. Vybrané kostely charakterizuje "svatá brána", tedy vchod, který byl určen k této příležitosti. V minulosti to byly především brány čtyř basilik v Římě. Poprvé v dějinách jsou to také brány několika kostelů na českém území.

Věřící naší diecéze jsou pozváni k účasti při bohoslužbách s otevřením brány milosrdenství.

V neděli 13. 12. při mši svaté v 10.30 v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni a při mši svaté v 8.30 v kostele sv. Michaela Archanděla a Panny Marie Věrné v Ostrově. Součástí bohoslužeb budou obřady smíření s Bohem, otevření a průchod branou milosrdenství a obnovení křestních závazků.

Další brány milosrdenství se otevřou:

1. 1. 2016 při mši svaté v 17.00 v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Mariánských Lázních, 5. 3. 2016 při mši svaté v rámci vikariátního dne v kostele Narozeni Panny Marie v Klatovech, 4. 4. 2016 při titulární slavnosti opatského kostela Zvěstování Páně v klášteře Teplá 13. 11. 2016 v Lokti nad Ohří.

BEZ HRANIC. UMĚNÍ V KRUŠNOHOŘÍ MEZI GOTIKOU A RENESANCÍ - výstava představující umělecké bohatství Krušnohorského regionu z období mezi lety 1250 a 1550 je k vidění ve Valdštejnské jízdárně Národní galerie v Praze od 27. listopadu 2015 do 13. března 2016.

Rozkvět hraniční oblasti a jejích lokálních uměleckých ohnisek, jimiž byla bohatá královská a poddanská města, velké a významné kláštery či hornická centra, ilustruje na dvě stě uměleckých artefaktů.

Velké křídlové oltáře, deskové a knižní malířství, sochařství, architektonické skulptury či památky zlatnictví a uměleckého řemesla ukazují význam a bohatství severozápadních Čech, jejichž značná část byla v minulosti hraničním regionem. Ten citlivě reagoval na změny politické, hospodářské a náboženské situace na české a saské straně Krušných hor. Název Bez hranic tak odkazuje na těsné kontakty a provázanost krajin po obou stranách krušnohorského hřebene.

Občané žijící v Karlovarském kraji mají na tuto výstavu vstup zdarma po předložení kuponu, který najdete v tomto Zpravodaji na str. 16 (platí pro jednotlivce i rodinu).

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA V PLANÉ U MAR. LÁZNÍ

proběhne v sobotu 5. prosince od 9.00 hodin na faře, Kostelní 133.

Program: adorace Nejsvětější svátosti, možnost svátosti smíření, čtení textů s adventní tématikou, hudba a zpěv (kytary), promítání filmu, posezení v přátelském duchu s občerstvením. Ve 14.00 hodin profram pro děti, v 15.00 pro mládež.

MIKULÁŠSKÝ KONCERT V POTVOROVĚ

6. prosince v 17.00 hodin v kostele sv. Mikuláše, účinkuje Žihelský pěvecký smíšený sbor, mikulášská nadílka pro děti.

II. AUKCE "NA PLZEŇSKÉ PALETĚ" VE PROSPĚCH VARHAN KOSTELA SV. BARBORY V MANĚTÍNĚ

proběhne 17. prosince v 18.00 hodin ve farním areálu v Plzni - Liticích na Budilově náměstí.

Na jaře 2014 rozdalo o.s. Svět podle Jakuba 67 malířských palet 67 výtvarníkům, převážně z plzeňské oblasti, kteří je použili jako podklad pro svá výtvarná díla. Stejně tak jako je každý z nich unikátní osobností, tak díla jimi stvořená napovídají o jejich pohledu na svět, o způsobu, kterým hovoří k lidem nejraději.

Během roku 2015 proběhlo devět výstav na různých místech v Plzni a okolí, také v bavorském Schönsee.

První aukce se konala 28. listopadu v hale budovy Českého rozhlasu. Vyvolávací cena je za každé výtvarné dílo 3.000 Kč a získané finanční prostředky půjdou na opravu vzácných „Barbořiných varhan" z manětínského poutního a hřbitovního kostela.

ŠTĚDRODENNÍ SETKÁNÍ OSAMĚLÝCH na biskupství 24.12. začne ve 12.00 hodin za účasti biskupa Františka Radkovského. Dary v podobě vánočních pochutin jsou vítány.

MEDITAČNÍ ZAHRADA - mše sv. s obnovou manželských slibů 27. prosince v 16.00 hodin

KONCERT VÁNOČNÍ STŘEDOVĚKÉ HUDBY

27. prosince v 17.00 hodin v kostele sv. Vavřince v Žákavě, účinkuje soubor dobových nástrojů MILVUS, program: vánoční písně a koledy Čech a celé Evropy 12. - 16. století.

ŠKOLA VNITŘNÍ MODLITBY

od ledna 2016 v Plzni Modlitba je královská cesta k Bohu. Účastníci kurzu vnitřní modlitby jsou postupně vedeni po této cestě, od modlitby ústní až po její další stupně, nakolik je toho člověk schopen. Jde o kurz praktický a návody v něm uvedené je možné rozvíjet v denním životě každého, kdo chce modlitbu praktikovat. První část bude věnována tomu, jak se na modlitbu připravovat, jak vybrat vhodné místo, jak disponovat tělo k modlitbě. Cestu k modlitbě otevírá meditace, tedy soustředění pozornosti na přítomnost Boží v nás. Tento kurz si klade za cíl povzbudit účastníky, aby se nebáli před Boha předstoupit, vždyť jde o setkání dvou přátel – podle slov sv. Terezie. Obsahem rozhovoru s Ježíšem pak může být náš život nebo život Kristův. Nejde ani tak o slova, jako o lásku, která mezi Ježíšem a námi proudí. Důraz je kladen na svobodu, vytrvalost a pevnost. Zmiňovány jsou i ty překážky v modlitbě, které trápí každého z nás - roztržitost , vyprahlost. Modlitba vyžaduje svůj čas, protože vztah se rozvíjí především v čase. Pokud se chce někdo vážně modlitbou, zejména tou vnitřní, prakticky zabývat, nepotřebuje nic dalšího, kurz a materiály na něm získané ho bez nadsázky povedou celým jeho životem. *Kurz začíná 11. ledna od 18.00 hodin a bude pokračovat každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci (celkem se jedná o 12 setkání) v prostorách DCM v Plzni, Františkánská 11. Setkání povede Marie Ventová. Hlásit se můžete na adrese: m.ventova@volny.cz*

Z charitního života

Cena sv. Vincence

U příležitosti založení DCHP byli v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni 10. listopadu oceněni charitní pracovníci a dobrovolníci z plzeňské diecéze. Setkání v katedrále bylo zahájeno mší svatou, kterou celebroval plzeňský biskup František Radkovský. Ocenění obdrželi diplom a malý dárek. Po slavnosti následovalo přátelské setkání v prostorách biskupství.

Bývalý potilický vězeň P. Karl vyprávěl

Ve středu 18. listopadu se uskutečnilo

v Domově pokojného stáří Naší Paní v Klatovech setkání s P. Jaroslavem Karlem. Výjimečný člověk, kněz, politický vězeň padesátých let, vyprávěl o svém životě. Jeho nadhled a životní optimismus je příkladem pro všechny. Děkujeme za setkání a těšíme se na pokračování.

Setkání adoptivních rodičů

Na svátek sv. Martina de Porres 3. listopadu se tradičně sešli adoptivní rodiče, kteří podporují chudé děti v Latinské Americe. Setkání se zúčastnil i rada peruánského velvyslanectví Oscar Paredes. V kostele Panny Marie Růžencové v Plzni byla sloužena mše svatá, po které následovalo setkání s občerstvením v klášteře dominikánů na Jiráskově náměstí. Jihoamerické speciality připravilo peruánské velvyslanectví, které je patronem rozvojových projektů DCHP v Jižní Americe.

Miroslav Anton

Národní potravinová sbírka překvapila vysokým výnosem

Překvapením skončila pro organizátory Národní potravinová sbírka konaná 21. listopadu pro potřebné v Plzni. Ač měli obavy, že lidé nebudou tak štědří jako loni, nakonec dovezli do skladu potravinové banky téměř dvakrát více potravin než před rokem. „V roce 2014, kdy jsme sbírku dělali poprvé, nám lidé darovali zhruba tři a půl tuny potraviny. V sobotu to bylo 6,3 tuny, vše jsme už převezli do skladu. Děkujeme a gratulujeme všem, kteří se zapojili, že i přes všechny problémy mají chuť pomáhat," sdělil vedoucí intervenčního centra Diecézní charity Plzneň Jan Jung.

Ve skladu potravinové banky jsou nyní čerstvé balíky s moukou, cukrem, krabice s rýží, láhve s olejem, ale i trvanlivé paštiky nebo ovocné sirupy Řada lidí k běžnému nákupu přidala třeba sáček s moukou nebo rýží, které pak po zaplacení celého nákupu předávali pracovníkům neziskových organizací. Např. v hypermarketu na Rokycanské třídě v Plzni do sbírky přispěli téměř půl tunou potravin. Právě tam byl u sběrového místa ředitel Městské charity Plzeň Pavel Janouškovec. „Měli jsme trošku obavy, jestli lidé nebudou více nedůvěřiví než loni. Pár se jich zeptalo, jak se budou potraviny rozdělovat, někdo se ptal i na záruky, zda se potraviny opravdu dostanou jen k tomu, kdo je skutečně potřebuje," popsal Janouškovec. Většina lidí přispěla několika balíčky potravin. Ale objevilo se i několik dárců, kteří na charitu věnovali plné košíky. „Za první šest hodin sbírky jsme tu měli takových dárců asi šest. Vzali si prázdný vozík a přivezli jej plný velkých balení, byly to nákupy odhadem za tisíc nebo patnáct set korun. Když jsem se jich ptal na jména, abychom je uvedli i ve výroční zprávě v seznamu dárců, nechtěli je prozradit. Jen říkali, aby se potraviny dostaly skutečně potřebným. To jim zaručujeme. Je dobré, že i v téhle napjaté době plné nedůvěry jsou lidé, kteří mají otevřené srdce a chtějí pomoc potřebným," shrnuje Pavel Janouškovec. Většinou pomoc míří do azylových domovů nebo do domovů pro matky s dětmi. „Dá se pomoci i běžnému člověku, který například nečekaně ztratí práci a ocitne se v bezvýchodné situaci. Než se mu třeba podaří vyřešit dávky, je tohle pomoc z nejhoršího. Častým klientem bývají matky živitelky, které prošly azylovými domovy a teď se snaží postavit na vlastní nohy. Mnohdy seženou jen nepříliš dobře placenou práci."

Převzato z www. idnes.cz, Petr Ježek

Tříkrálovy koncert Quo vadis

26. prosince v 15.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici proběhne vánoční koncert QUO VADIS s Petrem Kutkem ve prospěch Tříkrálové sbírky

Tříkrálová sbírka 2016

bude slavnostně zahájena v Kladrubech dne 29. prosince ve 13.00 hodin. Zúčastní se koledníci z plzeňské i řezenské diecéze a požehnají jim biskupové František Radkovský a Rudof Voderholzer.

V Plzni bude Tříkrálová sbírka zahájena biskupem Františkem Radkovským za přítomnosti představitelů města v mázhauzu radnice na náměstí Republiky 4. ledna v 16.00 hodin. Součástí bude i herecké ztvárnění vánočního příběhu v 16.45 v katedrále sv. Bartoloměje, určené pro širokou veřejnost i koledníky.

Anna Srbová

Odpovídá

Mgr. Martina Vintrová IC.D., Ordo virginum

V rámci letošního Roku zasvěceného života odpovídají na otázky osobnosti z naší diecéze, které zasvěceným životem žijí. Tentokrát je to Mgr. Martina Vintrová IC.D., příslušnice stavu Ordo virginum - zasvěcené panny.

Co pro mě znamená žít zasvěceným životem?
Žít zasvěceným životem pro mě znamená snažit se žít podle vůle Boží. Jít Jeho cestou a případně sloužit tam, kde mi to připravil. On nás stvořil primárně k tomu, abychom měli vztah s Ním. Skrze něj pak přicházíme ke svým lidským bratřím a sestrám. A to je nejkrásnější a největší dobrodružství, největší důstojnost člověka.

Jak jsem se na tuto cestu dostala?
Chtěla jsem patřit Pánu Ježíši jako Snoubenci, ale cítila jsem, že prostředím, kde mám toto povolání prožívat, není ani řeholní komunita, ani sekulární institut. Jenže nic jiného jsem tehdy neznala. Proto jsem složila soukromý slib čistoty, ale stále jsem vnímala, že mi to nestačí, toužila jsem mít své povolání potvrzené církví. O zasvěcených pannách jsem se dozvěděla, když za otcem biskupem Františkem Radkovským přišly první žájemkyně o toto povolání - pracovala jsem tehdy v jeho sekretariátu. Tato informace mi pořád "seděla" v hlavě, tak jsem začala hledat další podrobnosti a požádala jsem svého zpovědníka, aby mě seznámil s někým, kdo už delší dobu takto žije. To, co jsem viděla, slyšela, přečetla, mě naplnilo jistotou, že toto povolání je o mně. Požádala jsem tedy otce biskupa, aby mě zasvětil, a on to po zkušební době udělal.

Jak žije a uskutečňuje naše komunita své specifické charisma?
Součástí našeho povolání není povolání do komunity či nějaké jiné formy společenství. Povolání k životu v panenství zasvěceném Kristu Snoubenci panen je starobylé, objevuje se hned na počátku církve, zmínky najdeme již v Novém zákoně. Zasvěcuje nás diecézní biskup, který je symbolem Krista a Církve. Nemáme mezi sebou žádné formální vazby a povinnosti. A ani nějakou společnou "činnost". První povinností zasvěcené panny je modlitba a posvěcování prostředí, ve kterém žije tím, že Kristus žije v ní. Má být znamením budoucího života v nebi, kde se lidé už nebudou ženit ani vdávat. Každá z nás se také snaží sloužit podle svých darů a charismat, které mohou mít široké spektrum podob: od maminky z SOS vesničky přes psycholožku, lékařku, ošetřovatelku, úřednici až po třeba vědeckou pracovnici.

Charita

BISTUM REGENSBURG

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Srdečně zveme všechny příznivce dobročinného díla a koledníky z Plzeňské diecéze na slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky 2016.

Zahájení se uskuteční na pozvání a za účasti plzeňského otce biskupa **Františka Radkovského** a otce biskupa **Rudolfa Voderholzera** z Diözese Regensburg mimořádně **dne 29. prosince 2015 v Kladrubech u Stříbra.** Zúčastní se koledníci z diecéze Regensburg a Plzeň. Přijďte společně s námi prožít požehnání a rozeslání koledníků do obou diecézí.

13:00 TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD VYJDE OD ZÁKLADNÍ ŠKOLY

14:00 POŽEHNÁNÍ KOLEDNÍKŮM V KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

generální partner NADACE ČESKÉ SPOŘITELNY

Méně známé svaté

Svatá Marie Goretti
Patronka obětí zločinů a náctiletých dívek

„Je důležité, aby dospívajícím a mládeži byla tato světice více známá a stala se pro ně zářivým vzorem k následování. Protože ona ztělesňuje ty hodnoty, u nichž nelze přistoupit na žádný kompromis," řekl u 105. výročí tragické smrti svaté Marie Goretti papež Jan Pavel II.

Sv. Maria Tereza Goretti, zvaná Marietta, narozená 16. 10. 1890 v Corinaldo v Itálii, zemřela mučednickou smrtí 6. 7. 1902 ve vesnici Ferriere di Conca v Itálii, kdy bránila své panenství. Bylo jí pouhých 11 let. Její svatořečení 24. 6. 1950 je v historii prvním, kterému byli přítomni matka i vrah svatořečené.

Narodila se jako druhé dítě Luigiho a Assunty Gorettiových. Pokřtěna byla v rodném Corinaldu, kde rodiče obdělávali pole, a protože se rodina hodně rozrostla, přestěhovali za lepším do Paliana, kde na pozemku senátora Selsiho hospodařili v letech 1896 až 1899. V té době se rodina seznámila s Giovanním Serrenellim a jeho syny Gasparem a Alessandrem, s nimiž uzavřeli dohodu o společné práci, která přerostla ve společnou domácnost a hospodaření. Jenomže došlo k roztržce mezi senátorem a Giovannim Serenellim a senátor obě rodiny vypověděl ze svých pozemků, a tak se Gorettiovi přestěhovali do vesnice Ferriére di Conca, kde Luigi Goretti v roce 1900 zemřel. Na místo otce nastoupil tehdy sedmnáctiletý Mariin bratr Angelo. V domě bydlel také již zmíněný Alessandro Serrenelli s otcem. Alessandro na mravy moc nedbal a otec se oddával alkoholu, na syna zapomínal, a tak se stalo něco, co všechny hluboce zasáhlo. Bylo právě parné léto, práce na poli dost, paní Assunta se synem Angelem šli pracovat a Marie zůstala doma sama. To byla chvíle, kterou Alessandro Serrenelli využil, aby si s Marií mohl užít. Jenomže Marie byla neoblomná. „To nesmíš, to je hřích! Bůh to nechce, a když to uděláš, půjdeš do pekla!" volala. Její naléhání bylo marné a Alessandrova touha silná. Alessandro celý bez sebe ubodal ubohou dívenku nožem čtrnácti ranami. Psal se 5. červenec 1902 a na druhý den Marie zemřela. Těsně před odchodem na věčnost Alessandrovi odpustila. Alessandro byl šokován jak ze svého činu, tak z jejího odpuštění. Byl odsouzen na 30 let do vězení a tam našel cestu k Bohu. Po odpykání trestu žil kajícný život jako vrátný v kapucínském klášteře. Po propuštění odprosil matku Marie Assuntu, která mu taktéž odpustila. V roce 1947 se Maria Goretti - malá mučednice čistoty stala blahoslavenou a v roce 1950 ji papež Pius XII. prohlásil za svatou. Patří mezi nejuctívanější světice dnešní doby a jejího svatořečení se zúčastnilo obrovské množství věřících. Jsou po ní pojmenovány školy - Saint Maria Goretti Catholic School v Illinois, Pedagogická a sociální akademie svaté Marie Goretti v Čadci, v Michiganu vychází časopis pro mladé dívky Saint Maria´s Messenger. V Itálii byly o ní natočeny filmy – v roce 1949 Nebe nad močálem a v roce 2003 Marie Goretti. V hlavní roli se představila čtrnáctiletá Martina Pinto.

Marie Goretti se nikdy během svého kratičkého života neodvrátila od Boha a vždy utěšovala slovy: „Bůh nás neopustí." Světice je patronkou obětí zločinu a náctiletých dívek.

Blahoslavená Antonia Mesina

Měla krátce před šestnáctými narozeninami, když se stala obětí pokusu o znásilnění. Protože násilníkovi nebyla po vůli, zaplatila životem. Tato odvaha jí 4. října 1987 vynesla titul blahoslavená, který ji udělil papež Jan Pavel II. Spolu s ní byla za blahoslavenou prohlášena i Pierina Morosini, jejíž život byl ukončen podobným způsobem.

Antonia Mesina pocházela ze Sardínie. Narodila se 21. 6. 1919 v Orgosolo a vyrůstala v chudé rolnické rodině se šesti dětmi. Po čtyřech ročnících základní školy zůstala doma a pomáhala mamince, která trpěla srdeční nemocní, s vedením domácnosti. Od svých deseti let byla aktivní členkou Katolické akce.

Osudným se ji stal 17. květen roku 1935. Právě se vrátila ze mše svaté, a protože doma došlo dříví, vydala se s kamarádkou do lesa nedaleko rodného domu. Antonia byla přepadena, bránila se znásilnění. Byla rozzuřeným útočníkem ubita kamenem. Kamarádka běžela pro četníky, ale když se s nimi vrátila, byla Antonia již mrtvá.

Pohřbili ji v rodné vesnici, v roce 1983 byly její ostatky přemístěny do kostela Krista Spasitele v Orgosolo.

Veronika Pechová

Vyobrazení zleva:
sv. Marie Goretti
bl. Antonia Mesina

Kostely a kaple sv. Anny
ve vikariátu Tachov 2. část

Cesta za posledními kostely a kaplemi, jejichž patronkou je sv. Anna, vede ještě jednou na Tachovsko a na Plánsko. Začneme od vzdáleného místa, ležícího u hraničního přechodu. **Broumov** býval rozlehlou vesnicí s pěti zámky, ale bez kostela i kaple. Ta byla postavena až v letech 1934-35 hrabětem Waltrem Berchemem jako poměrně velká kaple se železobetonovou konstrukcí. Loď prostupuje do krovu, kde ji prosvětlují světlíky a vytvářejí zajímavé světelné poměry kaple. Interiér je jednoduchý, ale působivý. Na střeše je cibulová věžička. Kaple byla opravena v roce 2000 a je v dobrém stavu.

Částkov leží jižně od Tachova a jeho kostel sv. Anny je barokní přestavbou menší kaple, která sloužila jako zámecká. Mezi roky 1765 až 1772 proběhla přestavba, kterou provedl stavitel Jan Michael Beer ze Stříbra. Naposledy byl kostel opravován v roce 1994 a i letos se na něm objevilo lešení. Jednoduchá barokní stavba má v čele věž s barokní cibulí, trochu podivně zakončenou, zřejmě provizorně po nějakém poškození. Stěny lodi jsou v rozích oblé, presbytář je zakončen polokruhovým závěrem.

Nejvýznamnějším poutním místem Tachovska a Plánska je **kostel sv. Anny u Plané**. Nejdříve se zastavíme u **stejnojmenné kaple** nad léčivým pramenem, která spočívá na úpatí kopečku s kostelem. Zprvu zde stála výklenková kaple z roku 1760 (někde se píše 1667), jejíž dolní část byla jímkou pro léčivou vodu. Ve 20. letech 20. století byla kaple rozšířena poněkud zvláštní moderní přístavbou. Po roce 1962 byla nedaleko otevřena uranová šachta a léčivý pramen zmizel. Kaple byla vysekána z divoké zeleně a opravena v roce 2012.

Tradice poutí zde na sv. Anně v Plané je opravdu velmi stará. Dokládají to

Broumov

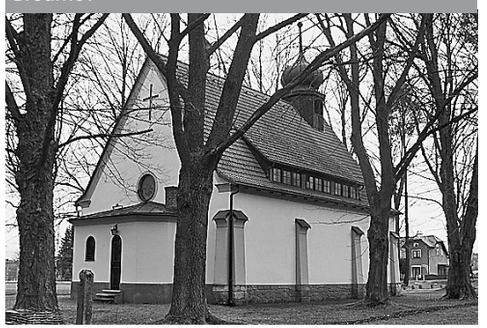

Částkov

kaple sv. Anny Planá

kostel sv. Anny u Plané

legendy, které hovoří o tom, že souvisí se křtem českých velmožů v roce 846 v Regensburgu. Jeden z nich se zde ukryl před zničující bouřkou a za záchranu života zde nechal postavit kapli sv. Anny, o kterou se staral poustevník. Jiné prameny uvádějí, že zde v 10. století stála kaple, další potvrzují existenci předhusitské svatyně, za husitských válek vypleněnou. Asi první objektivní zprávou o poutích u sv. Anny máme z roku 1507. Krátce poté byl kostel přestavěn a z té doby zřejmě pocházejí gotické sochy Panny Marie Ježíška a sv. Anny, zdobící hlavní oltář. Úspěšný život poutního místa, který lemuje velké množství zapsaných zázračných uzdravení, byl přerušen na padesát let (do roku 1622) příklonem Plánských k luteránům. Dnešní kostel byl postaven v roce 1721 na místě staršího. Stavitele neznáme, ale zřejmě jej lze hledat mezi regionálními umělci. Kostel je jednolodní s emporami a s věží, postavenou za presbytářem, aby se otáčela k příchozím poutním procesím. Bohužel v roce 1831 přišla o cibulovou střechu jako následek úderu blesku a dodnes je nahrazena je nízkou stanovou střechou. Vnitřek kostela je pečlivě vyzdoben oltáři a sochami, které nepoškodilo ani opakované vloupání zlodějů. Autorem malířské výzdoby byl plánský občan, malíř Václav Schmidt. V roce 1919 ke kostelu přišli redemptoristé, kteří si zde postavili klášter se zařízením pro výchovu kněžského dorostu. Po 2. světové válce klášter sloužil pro soustředění sudetských Němců před odsunem. Ještě jednou krátce se redemptoristi vrátili, ale po roce 1950 zde byla zřízena nemocnice, která je zde dosud. Při opravě v roce 1981 klášterní budova zcela ztratila svůj architektonický vzhled. Poutě byly obnoveny hned v roce 1990 a zároveň bylo přistoupeno k opravám, dokončenými v roce 2000. Opraveny byly krovy, střechy a fasády s okny, a to zejména z prostředků rodáků ze „Spolku sv. Anna“ pro obnovu kostela se sídlem Tirschenreuthu. Odtud každý rok vychází k oslavě sv. Anny procesí.

Jan Soukup

Milí přátelé misií,
chceme se s vámi podělit o pěkné zážitky z Misijního jarmarku ve farnosti Stará Role v Karlových Varech. Už několik let věnujeme jednu dětskou mši v roce misiím. Společně s dalšími maminkami a tatínky a se sestrami sv. Josefa připravujeme vždy s dětmi různé výrobky. Tento rok jsme zdobili adventní věnce, perníčky, hrnečky, svíčky, šátky, svícny a mnoho dalšího. Výrobky pak děti nabízejí po misijní mši v kostele. Každý rok je dětská mše věnována zemi, do které budou směřovat vybrané peníze, při přímluvách nesou děti v obětním průvodu symboly za jednotlivé kontinenty a zároveň se za kontinenty přimlouvají. Letos měl pan farář hezkou promluvu o Filipínách a dětem se líbily i fotografie. Po mši se děti s nadšením pustily do prodávání. Vždy je potěší, když se lidem jejich výrobky líbí a když jsou štědří dárci. Ze zkušenosti vím, že děti často dojímá osud chudých a ubohých z jiných částí světa, chtějí pomoci, proto rády vyrábějí a také se nám mnohokrát stalo, že přispívají ze svých vlastních našetřených peněz. To by mohlo být povzbuzením i pro dospělé, aby nezapomínali na ty, kteří jsou na tom skutečně bídně.

Mária Gernerová z Karlových Varů

Připravte s námi JEDEN DÁREK NAVÍC®
pro děti v AFRICE
Nezapomeňte o letošních Vánocích na děti, které strádají, a připravte jim *Jeden dárek navíc®*. Přispějte na jídlo, zdravotní péči a vzdělání sirotků v Keni. Podpořte farmu a výstavbu rybích sádek při zdravotním centru v diecézi Eldoret v Kaptagatu, aby toto centrum mohlo být nezávislé na cizí pomoci. Náklady na stavbu, materiál a práci činí přibližně 650 Kč na jedno dítě, kterému bude z těchto prostředků zajištěna obživa, základní potřeby, zdravotní péče a vzdělání. Vaše vánoční dárky prosím pošlete nejpozději do 31. 12. 2015.
Ve zdravotním centru Kaptagatu jsou opuštěné děti, mnohé z nich postiženy virem HIV/AIDS. Z farmy děti dostávají maso a zeleninu a prodejem ryb se hradí všechny jejich potřeby.*Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 604 838 882, pmd@missio.cz, www.missio.cz, číslo účtu: 72540444/2700, VS: 240. Do zprávy pro příjemce uveďte: Keňa. Zájemcům vystavíme potvrzení pro daňové účely.*
Miriam Svobodová, zástupce PMD, m.sv@volny.cz, 608 976 598

Misijní úmysl na měsíc prosinec:
Za rodiny, zejména za ty, které trpí, aby v Ježíšově narození nalezly znamení pevné naděje.

HORA VYSOKOŠKOLSKÝ KŘESŤANSKÝ KLUB

PRAVIDELNÉ AKCE
Neděle: 20:00 mše sv. s účastí studentů v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici, po ní se jde na kofolu, na kafe či na pivo
Úterý: V ADVENTU od 6:00 RORÁTY, mše sv. se starobylými zpěvy očekávajícími Mesiáše. Bude každé adventní úterý (1., 8., 15., 22. prosince).
20:00 studentský volejbal v tělocvičně Církevního gymnázia, Mikulášské náměstí
Středa: V 17.00 hodin příprava ke svátostem v učebně na faře (vchod vedle kostela), kterou vedou studentští kněží P. Vojtěch Soudský a P. Pavel Petrašovský.
Od 18.00 do 18.50 hodin adorace s možností duchovního rozhovoru nebo zpovědi (v kostele / kapli ve Františkánské ul.)
V 19.00 hodin hlavní studentská mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské ul. v Plzni, po ní od cca 20:15 program na faře (biblická témata, přednášky, kultura, filmy, volný program), ve 21.30 hodin společná modlitba nešpor.
Sobota: 20:00 anglická mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské ul. v Plzni

HORAcké středy (od 20:15 ve farním sále Františkánská 11)
2. prosince: „Velebí má duše Pána", modlitební večer s důrazem na vděčnost a chválu
9. prosince: Karmel – beseda o spiritualitě řádu se s. Irenou z Karmelu Edith Steinové v Praze,
16. prosince: Umělcům života – vzájemná ochutnávka z kulturního života studentů, úryvky jejich oblíbenců z oblasti literatury, filmu, hudby, atd.

AKTUÁLNĚ
Adventní duchovní obnova 11. – 13.12. na Lomci u Vodňan, doprovází P. Pavel Petrašovský. Info a přihlášky na marieklimecka@seznam.cz.
Silvestr v Dýšině – studenti jsou srdečně zváni přijet oslavit Nový rok ve společenství Hory. Krom ubytování na faře můžou očekávat např. výlet, jídlo, zpěv, společnou modlitbu a mši sv. Příjezd ve středu 30.12. od 17:30, odjezd v pátek 1.1. Info a přihlášky na marieklimecka@seznam.cz.

PLZEŇ DCM Diecézní centrum mládeže
Františkánská 11
301 00 Plzeň
377 381 757

Od srdce k srdci (návštěvy potřebných)
Chceš pomáhat? Nevíš, jak na to? Jsme otevřené společenství mladých, kteří touží být blízko všem potřebným (nemocným, starým, opuštěným, trpícím, lidem v nouzi), ať už konkrétní pomocí, návštěvou nebo modlitbou či obětí. Věnujeme svůj čas někomu druhému, kdo to potřebuje. Scházíme se dvakrát do měsíce v Plzni ke společné modlitbě, k povzbuzení ve službě a dělení se o vše, co jsme v uplynulém čase prožili. Budeme rádi, když se přidáš.
Aktuální informace ráda sdělím na tel.: 734 241 053 Lucka

10. celodiecézní volejbalový turnaj o putovní pohár plzeňského biskupa (5. 12.)
Všechny amatérské i (polo)profesionální týmy jsou zvány k účasti na desátém celodiecézním volejbalovém BiskupCUP. Opět se uskuteční v sobotu před druhou nedělí adventní 5. prosince v tělocvičně 4. ZŠ v Plzni na Košutce (Kralovická 12). Hrát se bude klasický turnaj, v každé šestici musí hrát min. dvě ženy či dívky. Název družstva a kontakt na kapitána nahlaste na DCM do konce listopadu. Pro mimoplzeňské nabízíme možnost noclehu (nutno domluvit předem).

Studentská adventní duchovní obnova (11. – 13. 12.)
Studentský klub HORA zve k účasti na adventní duchovní obnově, která se bude konat 11. – 13. prosince uprostřed lesů – na Lomci u Vodňan. Povede ji P. Pavel Petrašovský a přihlásit se můžete na emailové adrese: marieklimecka@seznam.cz. Přijměte pozvání ke ztišení...

Večer chval s DCM (18. 12. ve 20.00 hodin)
Na večerech chval nám jde o to, abychom skrze písně, modlitby a slova opětovali lásku našemu Bohu, Otci, Synu i Duchu Svatému, učili se přebývat v jeho blízkosti a stávali se mu podobnými. Pravidelně se scházíme každé třetí úterý v měsíci, ale POZOR – prosincové chvály výjimečně nebudou v úterý, ale v pátek 18. 12. ve 20.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni v rámci akce „Nightfever". Pozvání platí pro všechny – chvalme Pána!

"Nightfever" (18. 12. od 20.00 hodin)
„Nightfever" je evangelizační večer pořádaný od roku 2005 v patnácti zemích světa. Do České republiky se dostal z Německa prostřednictvím skupinky oblátských prenoviců pocházejících z Plzeňska. Základní myšlenka této akce souzní z výzvou papeže Františka k otevření kostelů druhým a našemu vyjití z kostelů do ulic.
Večer je velmi jednoduchý: V centru města se otevře kostel (v našem případě kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ul. v Plzni),

ve kterém živá kapela hraje kvalitní křesťanskou hudbu, mladí věřící lidé vycházejí do okolních ulic, barů a restaurací a nabízejí lidem svíčky, které si mohou jít zapálit do kostela. Kostel je otevřen k zastavení, k modlitbě, ale je možné si také popovídat nebo přistoupit ke svátosti smíření.
Plzeň je prvním městem v ČR, které se k této akci připojilo, poprvé se uskutečnila letos v červnu a měla velký úspěch. Srdečně zveme k účasti. A kdo by mohl trochu pomoci, ozvěte se nám!

Setkání se Svatým otcem v Krakově (20. – 31. 7. 2016)

V září bylo spuštěno přihlašování na oslavy 31. světového dne mládeže – setkání mládeže s papežem, které se uskuteční příští rok v červenci. První týden strávíme v diecézi Gliwice (součástí bude například pouť do Čenstochové), druhý si pak naplno užijeme atmosféry v Krakově – setkání se Svatým otcem, koncerty…, ale hlavně program a katecheze v českém národním centru. Zajištění české výpravy má na starosti Sekce pro mládež ČBK, což, jak už víte, je zárukou kvality.
Předpokládaná celková cena i s předprogramem činí jen 5800,- Kč. V rámci ČR bude poskytována podpora početnějším rodinám, informaci o slevách pro účastníky z plzeňské diecéze najdete na našich stránkách: www.plzen.signaly.cz. Závěrem upozorňujeme, že od října 2015 probíhají na www.signaly.cz/soutez soutěže o cestu zdarma!

Nabídka – témata pro společenství mladých
Nabízíme dvě nové publikace – každá obsahuje jedenáct témat pro společenství mládeže: „Na cestě k člověku" (křesťanská antropologie) za 10,- Kč a druhý díl „Dar společenství církve" (církev a společenství) za 20, Kč. V případě zájmu nás kontaktujte.

Dále zveme
Pouť mládeže do Taizé (31. 1. – 8. 2. 2016) – více informací: http://dcm.doo.cz/

akce/pout-do-taize/
Jarní duchovní obnova s P. Vlastíkem Kadlecem, OMI (12. – 14. 2. 2016)
Přihlašování na JUMP 2016 (17. – 24. 2. 2016)
Křesťanská konference UNIT v Plzni (11. – 13. 3. 2016)
Světový den mládeže v Plzeňské diecézi – setkání biskupa s mládeží (18. - 19. 3. 2016)
Z DCM zdraví P. Kryštof & Petr

OHLÉDNUTÍ

Pohodový víkend v Německu

O víkendu 23. - 25. října se mládež z Plzně a okolí vydala na pouť do Německa. Naším pátečním cílem byl klášter v Niederalteichu. Toto benediktinské sídlo je speciální tím, že se zde slouží mimo obřadů s římským ritem také obřady s ritem byzantským. Tento zvyk má své kořeny v minulém století, konkrétněji v době snahy o úplnou likvidaci církve v Sovětském svazu. Tehdejší papež Pius XI. vyzval benediktiny, aby se byzantský ritus naučili a sloužili v něm mše. Chtěl ho tak zachránit před zapomenutím. Kladné odpovědi na svou prosbu papež dostal dvě – od mnichů v Niederalteichu a z jednoho nizozemského kláštera. Měli jsme možnost zúčastnit se pravoslavné mši svaté a prohlídky chrámu a pak jsme se vydali směr Regensburg.

Po návštěvách bazénu a monumentální stavby Walhala, které jsme podnikli cestou, jsme dorazili na místo určení. Prošli jsme se večerním městem a nechyběla ani zastávka na tradiční německé klobásky se zelím. V neděli ráno nás čekala slavnostní mše v katedrále, doprovázená věhlasným řezenským sborem. Po ní jsme si ještě prohlédli nějaké památky, nakoupili suvenýry, poslali pohledy a hurá domů. Za všechny účastníky snad mohu zmínit, že se expedice vydařila a moc jsme si ji užili. Petra

MARIA Z NAZARETU
Dvoudílný televizní film sleduje život Panny Marie od zvěstování až po ukřižování jejího syna.

VÁNOCE V TELEVIZI NOE

25. 12. 2015 Slavnost Narození Páně
Mše svatá v 10.00 hod. z kostela sv. Jana Křtitele v Dolní Lutyni. Celebruje P. Marián Pospěcha.

1. 1. 2016 Nový rok
Mše svatá z baziliky Santa Maria Maggiore s papežem Františkem.

O BOZÍCH A LIDECH
Francouzské drama o skupině trapistických mnichů, kteří byli v roce 1996 brutálně zavražděni islámskými fundamentalisty v alžírském Tibhirine.

Tajemství štěstí

Jednoho dne poslal Bůh archanděla Gabriela k lidem, aby jim daroval tajemství štěstí. Archanděl se však vrátil s tímto darem nazpět a omluvil se Hospodinu slovy: „Všichni stáli jednou nohou v minulosti a druhou nohou v budoucnosti, nikdo však neměl čas naslouchat tomu, co říkám!“

Velký francouzský myslitel Blaise Pascal napsal tuto úvahu: „Ať každý zkoumá své myšlenky: vždycky zjistí, že se zaobírají minulostí nebo budoucností. A tak my lidé vlastně vůbec nežijeme, ale doufáme, že budeme žít, a stále se připravujeme na budoucí štěstí. Je naprosto jasné, že v takovém případě nikdy šťastní nebudeme!“

Pinno Pellegrino, Příběhy pro osvěžení duše

Plzeňské panenky si v těchto dnech připomínají své osmnáctiny. Archanděl se ani jedné z nás asi osobně nezjevil, přesto bychom se chtěly tímto krátkým úryvkem z knihy Příběhů pro osvěžení duše inspirovat a zastavit právě v tomto momentě. A zveme vás, abyste byli při tom. Ve středu 9. 12. od 19.00 hodin se koná v kulturní kavárně Jabloň v Plzni setkání všech žen, maminek a rodičů, kteří nechali kus svého srdce v Panenkách jako spoluorganizátoři nebo účastníci programů. Zváni jsou všichni, kdo s Panenkami v minulosti něco prožili, a samozřejmě i současní návštěvníci našeho rodinného centra. Setkání nese název PANENKY SOBĚ.

Na co se můžete těšit? Na krásný kulturně hudební program s názvem Svět je báječné místo k narození (Lawrence Ferlinghetti - poesie a bluesová hudba) v podání manželů Gruberových a Tomáše Lachmana. Druhá část večera bude patřit sdílení, setkání a rozhovorům. Nebude chybět tradiční malé pohoštění z kuchyně Panenek. Milé Panenky a všichni naši příznivci, moc nás potěšíte svou přítomností a možností potkat se s vámi, kteří jste Panenky zakládali anebo přispěli k jejich fungování. Těšíme se na vaše vzpomínky, zážitky a vše dobré, k čemu kdy Plzeňské panenky ve vašem životě přispěly.

9. 12 . 19.00 Kulturní kavárna JABLOŇ – PANENKY SOBĚ – oslava 18 let MC

A teď již k tradičním programům: zveme rodiče, ženy a muže, maminky, tatínky, babičky i dědečky, prostě kohokoli, kdo má chuť něco zkoušet, poslouchat, vzdělávat se, zpívat nebo se zamýšlet nad svým životem. Najdete nás každý všední den na adrese Sady 5. května 8, Plzeň v prostorách RC Plzeňské panenky v čase od 8:30 do 12:00. Naše programy můžete najít na www.plzenskepanenky.cz nebo na Facebooku. Za Panenky se na vás těší Majka Lachmanová a Martina Podlipná.

ZAJÍMAVOSTI A NOVINKY V PROGRAMECH

ÚTERKY:

15. 12. 9:00 Cyklus POSÍLENÍ RODINY Zážitkový seminář o tom, jak to funguje v rodině. Moderovaná setkání povede Vladimír Gaier, vedoucí programu Střecha v Salesiánském středisku mládeže Plzeň. Nenechte si ujít – setkání má dynamiku a není nouze o živou diskuzi.

ČTVRTKY:

3. 12. 9:00 NEZASTUPITELNÉ RODIČOVSKÉ KOMPETENCE

10:30 ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA – hledáte tu pravou školu pro vaše dítě? Katka Chejlavová přijde představit nově zřízenou církevní základní školu.

10. 12. 9:00 – RADOST BÝT ČLOVĚKEM – Biblické inspirace pro náš život a mezilidské vztahy, provází Josef Kaše

17. 12. 10:00 ŠŤASTNÝ RODIČ ŠŤASTNÉ DÍTĚ – Přednáška Marka Černého ze SVP při diagnostickém ústavu na téma:Praktiky reklamního průmyslu zacíleného na děti, šikana, kyberšikana

10:30 Vánoční čas pohladí nás při setkání s P. Krzysztofem a zvykem polského Betlémského chleba

PÁTKY:

4. 12. 9:00 VÍRA JAKO ŽIVOTNÍ STYL – katecheze pro rodiče

10:00 Mše sv. pro rodiče s dětmi

Kurz víry sice skončil, ale…

V Manětíně se v úterý 10. listopadu uskutečnilo poslední setkání Kurzu víry pořádaného oblátskou komunitou v Plasích a týmem spolupracovníků. Přinášíme pár čerstvých ohlédnutí, malou statistiku a snad i trochu troufalou vyhlídku do budoucnosti.

Společenství, společenství, společenství… sdílení, možnost bližšího seznámení, sdílení a… společenství. To jsou úplně ta nejčastější slova, která zaznívala v manětínském kulturním domě to druhé listopadové úterý mezi devátou a desátou hodinou večerní, kdy probíhala závěrečná reflexe cyklu přednášek ze základů křesťanské víry. Vedle nesporného obohacení vědomostí, námětů a vedle prostoru k přemýšlení bylo setkání a společenství tím rozhodně nejsilnějším přínosem pro každého z účastníků. A jak by ne! Vždyť se nás během osmi večerních setkání vystřídalo na Kurzech víry 105! Průměrná návštěvnost jednoho večera byla 52 lidí, což na misijní poměry našeho koutu západních Čech není vůbec špatné. Lidé se do Manětína scházeli ze širokého okolí: někdo jezdil z Plzně, jiní až z Jesenice, zastoupeny byly samozřejmě i větší centra našich farních obvodů Plasy, Nečtiny, Manětín, Kaznějov… Pestrá byla i zkušenost víry jednotlivých účastníků. Na přednáškách se setkávali „kovaní katolíci“ s katechumeny, příležitostnými návštěvníky kostelů i s hledajícími zájemci. Největší skupinu tvořili naši farníci, pro které byl kurz spíše příležitostí svou víru prohloubit, ale také se setkat mezi sebou, lépe se seznámit, sdílet své zkušenosti víry a vzájemně se na společné cestě povzbudit.

Velkou radostí pro nás, obláty, byl organizační tým laiků, který se kolem kurzu vytvořil. Od samého počátku si naši spolupracovníci rozdělili nejen „technické“ záležitosti (občerstvení, pronájem sálu, výzdobu, registraci účastníků…), ale především se podíleli na kurzu samotném. Sedm z nich se stalo pravidelnými animátory sdílecích skupinek, ve kterých se účastníci každého setkání ohlíželi za tématy dvou večerních přednášek a dělili se o své vlastní zkušenosti z jednotlivých oblastí křesťanské víry. Karel Ženíšek se vynikajícím způsobem ujal moderování všech večerů a jeho žena Pavla se zhostila i dvou přednášek.

Díky patří také Mírovi Smolkovi, který se svou ženou Růženkou pravidelně jezdil do Manětína z Plzně, aby nám přednášky zpestřil i trochou muziky. A samozřejmě i všem přednášejícím. O témata se podělili místní obláti s hosty z Plzně, ale také např. s Ladislavem Legem, trvalým jáhnem z Hvozdu.

Loučení bylo dlouhé. Stýskat se nám všem bude nejen po chlebíčkách a koláčích – mimochodem během večerů se ze sdílených receptů začala sestavovat i zbrusu nová manětínská kuchařka! – ale především po společenství.

Ale zdá se, že ne na dlouho. Společné dílo nese ovoce, a tak se už připravuje pokračování! Trochu jiné, možná náročnější, ale je třeba udělat krok kupředu. Navíc s tak vynikajícím týmem lidí je to hračka!

P. Vlastimil Kadlec OMI

Jean-Benoît Casterman
Láska, která za to stojí

Průvodce po cestách (pravé) lásky a sexuality

Dosud chybějící kniha pro smělé holky a kluky, kteří hledají pravdivé odpovědi na své otázky o lásce, sexu a o všem, co souvisí s partnerskými vztahy. Pro všechny teenagery, kteří se nechtějí nechat unášet davem, ale touží plavat proti proudu, zůstat sami sebou a stavět svůj život na opravdové lásce a ryzích hodnotách.

Brož., barevná, formát A4, 82 str., 165 Kč, nakl. Paulínky

Jedna psycholožka o knize řekla:

„Jako psycholožka a matka tří dětí jsem ráda, že se také mladým českým čtenářům dostane do rukou takový odvážný text, který otevřeně, ale zároveň s láskou a porozuměním probírá jednotlivá citlivá témata. Podle mého mínění i zkušeností je důležité, aby se tyto informace dostaly k dospívajícím raději dříve než později, kdy už je budou nutně potřebovat, ale nebudou ochotni je touto formou přijímat, byť je dobrá.“

Když nastává ŠTĚDRÝ VEČER

Každý z nás se na něco těší. Na setkání s milým člověkem, na návrat domů z dlouhé cesty, na dovolenou, na výplatu atd. Já se každý rok těším na Vánoce, zvláště pak na Štědrý den a úplně nejvíc na Štědrý večer, kterým začínají Vánoce. Vánoce, to jsou přece svátky Kristova narození, které se dotýkají každého člověka, protože Ježíš přišel proto, aby nikdo nebyl sám.

Ta chvíle, ten posvátný čas, kdy Štědrý večer uvádějící Vánoce nastává, je snad něco více než čas jako takový. Mohl bych zde napsat jaký, ale nebylo by to ono, nenašel bych vhodná slova. Zeptejte se na to malého dítěte, až ten čas přijde, odpoví vám lépe.

Nejenže se na tento čas těším, dokonce nad ním žasnu, právě tak jako malé dítě, a nestydím se za to, protože člověk, který už se neumí divit a neumí žasnout, je prakticky mrtvý, je jako zhasnutá svíce, jak moudře řekl Albert Einstein.

Kdyby to šlo zařídit, usiloval bych o to, aby Štědrý večer trval déle, třeba tři dny, avšak nejde to (i když polární noc trvá až půl roku, ale to je něco jiného).

Přesto však můj Štědrý večer už řadu let trvá déle, než je to obvyklé, a jistě nejsem sám, komu se tohoto privilegia dostává. Řekl bych, abych to upřesnil, že trvá dvojnásobně déle. A abych to ujasnil, řekl bych i to, že 24. prosince prožívám Štědré večery dva. V Plzni, kde přebývám, navštěvuji na Štědrý den dopoledne několik lidí a domovů s malým i velkým „d“ a rozvážím dárky a Betlémské světlo, v poledne obědvám čočku s milými manželi, kteří budou za rok slavit diamantovou svatbu, a odpoledne ve tři hodiny sloužím mši svatou v Domově seniorů sv. Jiří.

Právě tam, když mše skončí, nastává můj Štědrý večer č. 1. Pro všechny klienty, zaměstnance ve službě i pro mne je zde připravená štědrovečerní večeře takovým způsobem, že se všichni cítíme jako doma. Na její přípravě se podílí více lidí, ale nejvíce paní vedoucí, která má doma děti, vnoučata a nemocnou maminku, o niž se stará, takže by měla nárok být v podvečer Štědrého dne s nimi, jak to dělají i jiní, pokud jsou v podobné situaci. Ona však je i s manželem zde, jednoduše proto, že obyvatelé tohoto Domova jsou přece také její rodinou, kterou nemůže opustit. Samozřejmě po večeři následuje rozdávání připravených dárků a zpívání koled, jak to

na Štědrý večer všude bývá. Naplňují se tu velmi zřetelně slova bl. Chiary Luce: „Jestliže je Ježíš uprostřed nás, jsme tou nejšťastnější rodinou.“

Ač nerad, musím toto místo opustit, abych mohl zajet na druhý konec Plzně, kde mě prosí o návštěvu také. Je to v jedné rodině, kde mají nemocné dítě, byť už je trochu větší. Tam si s sebou beru malé elektronické varhany, na kterých hraji, či lépe řečeno vyťukávám vánoční koledy, z nichž první je vždycky Štědrý večer nastal. Před hraním se ze slušnosti omluvím, že to moc neumím, domácí mi řeknou, že zase nedovedou moc zpívat, k čemuž dodám, že to vůbec nevadí, dokonce, že je to dobře, protože jsme na tom tím pádem stejně a bude nám to dobře ladit, což se kupodivu stává. Tak jak se ve zmíněné písni zpívá, nastává pro mne Štědrý večer č. 2. Pak mi nezbývá nic jiného než zasednout ke své rovněž druhé štědrovečerní večeři, aspoň něco z ní sníst (kdybych to odmítl, vypískali by mne) a znovu přijmout a dát pár dárků. Nevím, jak je to možné, ale ať dělám, co dělám, vždycky si jich více odnesu, než daruji. Mezitím si stačíme i ledacos povědět, abychom pak najednou zjistili, že hodina, po kterou náš Štědrý večer takto prožíváme, utekla ne jako, ale daleko rychleji, než voda v Radbuze. Trochu nás zabolí u srdce, že už končí, ale nevadí, jsme přece spojeni modlitbou a hlavně Ježíšem, jehož narozeniny slavíme.

Potom odjíždím ještě na jednu nebo dvě další mše svaté, po nichž, když už se vrátím konečně domů, volám některým dalším nemocným a starším lidem, kteří na to čekají, popřeji i jim krásné a požehnané Vánoce a rovněž pro ně zahraji do telefonu písničku Štědrý večer nastal, byť už není večer, ale hluboká noc.

Když pak po modlitbě konečně uléhám, ani mi nevadí, že Štědrý večer, na který jsem se celý rok tolik těšil a nad kterým žasnu jak malé dítě, už skončil.

P. Jiří Barhoň

Z diáře biskupa Františka

3.12. 9:30 Biskupství plzeňské, Kněžská rada
8.12. 17:00 Plzeň, kostel sv. Martina a Prokopa, dobrodinci salesiánského díla
10.12. 9:00 Plezň, účast na zasedání Zastupitelstva města Plzně
18:00 ČRo Plzeň, pořad Co vás zajímá
11.12. 19:00 Depo Plzeň, Opera Gala 2015, koncert na závěr roku EHMK 2015
13.12. 8:00 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, zahájení Svatého roku Božího milosrdenství
18:00 Plzeň – Litice, žehnání vánočního stromu
15.12. 16:00 Katedrála a nám. Republiky, Betlémský pochod pro život
18.12. 18:00 Zbiroh, kostel sv. Mikuláše, Vánoční koncert dětí ZUŠ na opravu varhan
19.12. 16:00 Křimice, zámek, Rybova vánoční mše, výstava Betlémů
20.12. 10:00 Chodov, požehnání kostela po opravě
23.12. 8:00 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. s přijetím Betlémského světla
24.12. 11:00 Plzeň, nám. Republiky, živý Betlém
12:00 Biskupství plzeňské, setkání s osamělými lidmi
14:00 nám. Republiky, zpívání u stromečku
22:00 Plzeň, kostel Nenebevzetí Panny Marie, mše sv. z Narození Páně
24:00 Katedrála sv. Bartoloměje, půlnoční bohoslužba
25.12. 10:30 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv.
16:30 tamtéž, pontifikální nešpory
29.12. 13:00 Kladruby, zahájení Tříkrálové sbírky pro plzeňskou a řezenskou diecézi
31.12. 16:00 Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. na závěr občanského roku

ZPRAVOD
plzeňské di
12/2015

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské, nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň. Odpovědná redaktorka: AlenaOuředníková, e-mailová adresa redakce: zpravodaj@bip.cz,tel.: 377223112, internet www.bip.cz. Evidenční číslo MK ČR E22167. Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky. Tiskne MK TISK Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 16.11. 2015, uzávěrka příštího čísla: 14.12.2015.

aggeo
Italské speciality
Veleslavínova 7, Plzeň
GPS: 9.7487150N, 13.3800317E
Provozní doba: pondělí – pátek:
9:30 – 13:00 a 13:30 – 18:00
tel.: +420 608 768 054
e-mail: info@aggeo.cz
www.aggeo.cz

Požehnané Vánoce a speciální nový rok!